

μος, Σπαρτιάτης (1470), ἐπὶ Λουδοβίκου XI τῆς Γαλλίας διδάξας τὴν Ἑλληνικὴν ἐν Παρισίοις καὶ ἔχων ἐν τοῖς ἀκραταῖς αὐτοῦ τὸν Ρεύχλινον καὶ Βουδαῖον ¹, Δημήτριος Σπαρτιάτης (1490) διδάσκαλος Φραγκίσκου Τισσάρδου ². Ἐκ Κορώνης εἶλκε τὸ γένος Ἀντώνιος ὁ Πυρόπουλος (1480), ἱατρὸς ἐγκωμιαζόμενος ὑπὸ Ἐρμούλου Βαρβάρου ³, Μιχαὴλ Παραστάτης, λόγιος (1540) ⁴, Μιχαὴλ Ῥωσσαῖτος (1550) ⁵. Ἐκ Πατρῶν Ἀνδρέας ὁ Κουνάδος λόγιος (1530) ⁶. Ἐκ Μορεμβασίας Γαβριὴλ ὁ Σεβῆρος, Μητροπολίτης Φιλαδελφείας ἐν Ἐνετίᾳ, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, γράψας λόγου ἄξια (1586) ⁷, Δωρόθεος ὁ Μορεμβασίας, λόγιος (1650) ⁸. Ἄλλοι δὲ Πελοποννήσιοι λόγιοι ἀκμάσαντες μέχρι τῆς 12' Ἐκατ. ληγούσης, οἷοι Χριστοφόρος Ἄγγελος (1640), ἀνὴρ τιμώμενος καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγγλίᾳ, Καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Ὄξωνίᾳ ἀπὸ τοῦ 1645 ⁹, ἔνθα ἐξέδωκε τὸ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων Ἐγχειρίδιον (1649) ¹⁰, Μάξιμος ὁ Καλλιουπολίτης (;) (1630), ὁ μεταφράσας ἀπλῆ φράσει τὴν Νέαν Διαθήκην ¹¹, Μάξιμος Ἱερομόναχος, μαθητὴς τοῦ Πηγᾶ, δεινὸς Θεολόγος, κατὰ Λατίνων γράψας ἀπλῆ φράσει ¹², Νεόφυτος Ἱερομόναχος, Ἡγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐν Βουκουρεστίῳ (1680), Κωμωδίαν γράψας κατὰ Κυρίλλου Κωνσταντινουπόλεως ¹³, Ἰωάννης

(1) Φαβρ. Ἑλλην. Βιβλ. ΙΑ' ἐν λ. (Harles).

(2) Φαβρ. αὐτόθι ἐν λ.

(3) Ἑλληνομνήμ. Δ', 493.

(4) Αὐτόθι ΣΤ', 339.

(5) Αὐτόθι Ε', 295.

(6) Βρετοῦ Α', 241.

(7) Βρετοῦ Α', 186. Τούτου εὑρηται ἐν τινι χειρογράφῳ τῆς Ἀριτζιανῆς βιβλιοθήκης ἰδιόχειρος ὑπογραφή: «Ἐκ τῶν τοῦ Γαβριὴλ Φιλαδελφείας.»

(8) Βρετοῦ Β', 263.

(9) Σ. Ἄρ.

(10) Βρετοῦ Α', 15. 172.

(11) Βρετοῦ Α', 203.

(12) Βρετοῦ Α', 220. Ἐφημ. Φιλομαθῶν ἀρ. 464.

(13) Ἡ περίφημος αὕτη Κωμωδία ἐπιγραφομένη Ἄχοῦρι, εὑρηται ἐν χειρ. ὑπ' ἀρ. 321 τῆς τοῦ Ἀγιοταφ. Μετοχ. βιβλίου.

